

Rechten erven

P.G. Wodehouse

(Wordt vervolgd.)

Reine blik

*Als toen ik lag op harde bank
aan rand van 't schip, dat vloog vooruit
in verre donkerte.*

*— en 't water lokte nachtelijk
tot lijk-blauwe vergetelheid
in doffen afgrond. —*

*— maar sterren zag ik eensklaps, en
de nacht werd gitglans wolkeloos.
en zonder maanlicht helder —*

*Zoo zie ik als een stille grot vol blank
juweel, haar open blik, die 't wonder toont
van leugenloosheid, en den vrede van
beweginglooze trouw.*

*Wie enkel rampen kent moet aan 't geluk
eerst wennen; als opeens het paradijs
voor een verdoemde openging,
hij bleef mistrouwend op den drempel staan
en eerst als duizelblindheid luwde
Juichte hij om 't licht;*

*zoo vroeg ik, wat zij meende met
wijdheldren blik, die ziet en toch niet ziet
door donkre wimperbogen.*

*Nu schouw 'k alleen het sterrenzusterpaar,
dat licht, en zelf niet weet wiens blik er volgt
haar klare baan, en zonder warmte stralend
ten hemel trekt.*

JAKOW PETROWITSCH POLONSKII